

УДК 631.3**ОРГАНІЗАЦІЯ ЗБЕРІГАННЯ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОЇ ТЕХНІКИ**

Чермянін Г. Г. – здобувач вищої освіти першого рівня ХДАЕУ
Домарацький О.О. - кандидат с.-г.наук, доцент ХДАЕУ, науковий керівник

Одним з основних чинників, що забезпечує довговічне використання сільгосптехніки, є її якісне зберігання. У сільськогосподарських підприємствах машини довгий час не використовуються і піддаються фізичному зносу. Використовується сільськогосподарський транспорт приблизно 10% часу в рік. Тому потрібно добре за ними доглядати, щоб запобігти негативній дії старіння, корозій, деформацій та інших негативних наслідків.

Залежно від умов, техніку в господарствах можна зберігати трьома способами: в закритих приміщеннях, під навісом та на відкритих обладнаних майданчиках. Вибір зумовлений конструкційними особливостями, природно-кліматичними умовами та відповідною матеріально-технічною базою. Найнадійнішим є закритий спосіб зберігання. Там зберігають цінні та потужні машини, а також ті, в яких швидко псуються деталі (текстильні, гумові та інші). цьому у приміщеннях закритого тип, машини захищені від негативної дії атмосферних опадів, температурних коливань, а це сприяє зниженню витрат на їх зберігання. Машини в приміщеннях розміщують рядами з відстанню між ними 1 м, а між машинами в ряду – 0,7 м.

Під навісами — відстань між рядами і між машинами в ряду повинна бути така сама, як і в першому випадку

Відкриті майданчики обладнують у незатоплюваних та захищених від снігових заметів місцях. Поверхня такого майданчика повинна мати уклон приблизно 2–3° з однієї або двох сторін. За периметром викопують водовідвідні канали. Майданчики мають суцільне або у вигляді смуг тверде покриття. Відстань між рядами машин не менше 6 м, а між машинами в ряду — 0,7 м. Стан машин при відкритому способі зберігання перевіряється не рідше одного разу на місяць, а після сильного вітру, злив і снігопаду – не пізніше, ніж наступного дня. При перевірці звертають увагу на правильність установки машин, відсутність перекосів і прогинів довгогабаритних деталей, стійкість на підставках, тиск повітря у пневматичних шинах, стан герметизації блоків і корпусів, протикорозійних покриттів. Виявлені дефекти правильно негайно усувають. Також існує комбінований спосіб, який використовується, коли з машин знімають окремі деталі і вузли, які здають на склад, а самі машини зберігають під навісами або на відкритих майданчиках.

Під час постановки машин на зберігання і приймання до експлуатації користуються спеціальним журналом обліку. Результати періодичних перевірок повинні бути внесені в журнал перевірок.

Підготовка машин до зберігання. До короткочасного зберігання машини необхідно готувати безпосередньо після закінчення робіт, а до тривалого — не пізніше 10 днів з часу закінчення робіт. Машини на короткочасне зберігання встановлюють комплектно, без зняття з них агрегатів, вузлів і деталей. При підготовці машин до зберігання їх потрібно ретельно очистити від бруду, пилу, технологічних решток, добрив, отрутохімікатів, а також підтікання нафтопродуктів.

Герметизують отвори, щілини, порожнини (заливи горловини, сапуни, вихлопні труби двигунів та ін.);

Встановлюють машини на підставки і підкладки;

Прикривають жалюзі або шторку радіатора.

Якщо трактор не потребує ремонту, то його готують до тривалого зберігання. Для цього провадять консервацію внутрішніх поверхонь дизельного і пускового двигунів, паливної апаратури, вузлів силової передачі, ходової системи та начіпного пристрою. У дизельну і трансмісійну оливу добавляють 10%, а в дизельне паливо — 3% антикорозійної присадки АКОР-1. Застосування присадок не потребує розконсервації вузлів і агрегатів трактора, який може працювати з оливами паливом з присадками.

Колісні трактори встановлюють на спеціальні підставки із зазором між шиною і опорною поверхнею 8—10 см, а гусеничні — на підкладки. Тиск у шинах коліс знижують до 70—80% від нормального.

Акумуляторні батареї. На склад приймають тільки справні й укомплектовані акумуляторні батареї, що пройшли технічний огляд і підготовку до зберігання. Їх очищають від пилу і бруду, обтирають ганчіркою, змоченою в 10-процентному розчині нашатирного спирту або кальцинованої соди, прочищають вентиляційні отвори у пробках. Навантажувальною вилкою перевіряють відсутність внутрішнього короткого замикання в елементах, після чого визначають рівень електроліту. Батареї піддають контрольному-тренувальному циклу, який складається з експлуатаційного заряджання, розряджання і наступного заряджання. Непридатні до зберігання батареї (мала тривалість розряджання) відправляють у ремонт, а придатні до зберігання повністю заряджені батареї здають на склад.

У цілому слід підвищити рівень зберігання техніки в сільськогосподарських підприємствах різних форм власності і, насамперед, завдяки будівництву капітальних широкогабнатих сховищ, майданчиків із твердим покриттям тощо.